

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (21 ΙΑ')

«Ἀξίωσε μας, Κυρία Θεοτόκε,
 νὰ εἰσοδεύσουμε στὴν μετάνοια, στὴν ταπείνωση,
 στὴν συγχώρηση, στὴν ὑπακοή, στὴν ἀγάπη,
 στὴν ὀλοκληρωτικὴ παράδοση τοῦ ἑαυτοῦ μας
 καὶ τῶν δικῶν μας στὰ χέρια τοῦ Υἱοῦ Σου»*

Στις 15 Νοεμβρίου ἀρχίζει ἡ Νηστεία τῶν Χριστουγέννων, ἡ πνευματικὴ προετοιμασία τῶν πιστῶν γιὰ τὴν μεγάλη Ἑορτή. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γλυκειᾶς προσμονῆς, μόλις μιὰ ἐβδομάδα μετὰ τὴν ἑναρξὴ τῆς Νηστείας, ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει τοποθετήσει τὴν Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Τὸ εὐσεβέστατο ζεῦγος, οἱ Δίκαιοι Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, ὀδηγοῦν τὴν μόλις τριῶν ἐτῶν θυγατέρα τους στὸν Ναὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ τὴν ἀφιερῶσουν στὸν Θεό¹.

Ἦταν ἄτεκνοι ἐπὶ πολλὰ χρόνια, καθὼς ἡ δικαία Ἄννα ἦταν στείρα. Κάποτε ἔταξε στὸν Θεό: «Δώσε μας παιδὶ καὶ θὰ Σοῦ τὸ ἀφιερῶσουμε». Πράγματι, ὁ Θεὸς εἰσάκουσε τὴν προσευχὴ τῆς καὶ τοὺς χάρισε τὴν χαριτωμένη Μαριάμ. Σήμερα λοιπὸν τὸ ἱερὸ ζεῦγος ἐκπληρώνει τὸ τάμα.

* * *

Μὰ τί λοιπόν;... Ἑορτάζουμε ἓνα οἰκογενειακὸ γεγονόσ;...
 Ὡ, οἱ καρδιές τῶν πιστῶν τὸ γνωρίζουν καὶ σκιροῦν στὴν μελέτη τοῦ γεγονότος.

Δὲν προσφέρουν ἀπλῶς οἱ Δίκαιοι γονεῖς τὸν καρπὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσευχῆς τους, ἀλλὰ προσφέρει ἡ ἀνθρωπότητα τὸν πιὸ ἐκλεκτὸ καρπὸ τῆς, τὴν πανάχρονη Μαρία, γιὰ νὰ διακονήσῃ στὴν σωτηρία τοῦ γένους μας.

Σήμερα εἰσάγεται ἡ πανάχρονη Παρθένος στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, γιὰ νὰ ἐτοιμασθεῖ γιὰ τὴν μεγάλη ἀποστολή της, νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, **ἔμφυχος Ναὸς τῆς Θεότητος** –χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζει· ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ γνώριζε, βεβαιώνουν κατηγορηματικὰ οἱ ἅγιοι Πατέρες², δὲν θὰ ἔκανε κάτι περισσότερο.

Ἐπιδίδεται σὲ ζωὴ φιλοθέου ἀδολεσχίας καὶ ἀδιαλείπτου προσευχῆς. **Ἡ** ζωὴ τῆς πάναγνης Κόρης μέσα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων αὐτὰ τὰ 13 χρόνια, ἀπὸ τὰ 3 ἕως τὰ 15 τῆς, εἶναι αὐστηρὰ ἡσυχαστικὴ, ὑψηλὴ, οὐράνια· μέχρι ποῦ τὴν ἔτοιμη πλέον Κόρη οἱ ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, κατὰ θεία ἀποκάλυψη, θὰ μνηστεύσουν μὲ τὸν σῶφρονα Ἰωσήφ, ὡς φύλακα τῆς παρθενίας της καὶ δόκιμο ὑπηρέτη τοῦ Μυστηρίου.

* * *

«**Σήμερα** τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις», φάλλουμε μὲ σεμνὴ καύχηση καὶ ἱερὴ συγκίνηση στὸ Ἀπολυτίκιό τῆς ἡμέρας.

Σήμερα τὸ Λυκαυγὲς τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας σχίζει τὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς πρὸ Χριστοῦ ἐποχῆς, ὅπου βασίλευε ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος, ὅπου ἀκουγόταν ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. **Γ**λυκοχαράζει ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας.

«**Ἦγγικεν** ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων, ἐν ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, ἀφιερωθῆναι εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος» «**τοῦ** τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσαν»³.

Ἐχει πλησιάσει στὸν ἅγιο Ναὸ Ἐκεῖνη ποῦ εἶναι ἡ προσδοκία τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὡς ἀπόγονοι τοῦ Ἀδὰμ βαρύνονται ἀπὸ τὴν θλίψη, τὸν πικρότατο καρπὸ τῆς παρακοῆς.

Ἐρχεται γιὰ νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν ἅγιο Ναὸ ὡς Ἅγία ποῦ εἶναι, ὥστε νὰ καταστεῖ κατοικητήριο τοῦ παμβασιλέα Θεοῦ, ὁ Ὅποιος μὲ τὸ νὰ κατοικήσῃ μέσα Τῆς, ἀγίασε τὰ σύμπαντα καὶ θέωσε τὴν φύση τῶν ἀνθρώπων ποῦ εἶχε ἐκπέσει ἀπὸ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν προορισμὸ της.

* * *

Στόν μελαγχολικό Νοέμβριο τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, τῆς ὑλόφρονος, τῆς τεχνοκρατούμενης καὶ βαθιὰ ἀποστατημένης, ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου δὲν ἀποτελεῖ ἓνα φευγαλέο χαρούμενο διάλειμμα ποὺ ποικίλει τὴν γκρίζα καθημερινότητα μας, οὔτε μιὰ ἀφορμὴ νὰ νοσταλγήσουμε τὴν χαμένη παιδικὴ ἀθωότητα, τὴν ἀρετὴ ἄλλων ἀνθρώπων ἄλλων ἐποχῶν, ποὺ μᾶς φαίνονται πολὺ ἀπόμακρες καὶ ἴσως γιὰ πάντα ἀνεπίστροφες. Ἀπεναντίας.

Στὶς 21 Νοεμβρίου ἐορτάζουμε ἓνα γεγονός ποὺ συνδέεται μὲ τὴν σωτηρία μας, ἡ ὁποία συντελέστηκε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὸν Υἱὸ τῆς Παρθένου καὶ μᾶς χαρίσθηκε ἀμετάκλητα.

Καμία ἐποχὴ καὶ καμία κατάπτωση δὲν μπορεῖ νὰ ἀκυρώσει τὸ δῶρημα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δικὴ μας θέληση.

Στὶς 21 Νοεμβρίου τιμοῦμε ἓνα Πρόσωπο ποὺ δὲν ἀποτελεῖ σκιά τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ εἶναι «αἰὶ ζῶσα», «Παντάνασσα», «Πρέσβειρα τοῦ κόσμου», κατὰ χάριν Μητέρα τῶν Χριστιανῶν.

* * *

Στὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου:

- ἐορτάζουν ὅσοι ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτό τους στὸν Θεό, ἀκολουθώντας τὸν ὑψηλὸ βίον τῆς κατὰ Χριστὸν ἀγαμίας· ἐορτάζουν καὶ ἀνακαθιερώνονται·

- ἐορτάζουν οἱ ἔγγαμοι ποὺ ζοῦν τὸν γάμο τους μέσα στὸ Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνδέουν τὰ παιδιά τους μὲ τὸν Κύριο· ἐορτάζουν καὶ στερεώνονται·

- ἐορτάζει ἡ χριστιανικὴ νεότητα, ἡ ἀπροσκύνητη, ποὺ ἐπιμένει νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀγιότητα καὶ τὸν ἀγιασμό της μέσα στὴν κάμινο τῆς σύγχρονης εἰδωλομανίας· ἐορτάζει καὶ δροσίζεται·

- ἐορτάζουμε ὅλοι, γιὰτὶ ἐορτάζει ἡ Μητέρα μας.

Ἑορτάζει ἡ Μητέρα μας καὶ στοργικὰ εὐλογεῖ ἰδιαιτέρως τὰ παιδιά Της ποὺ εὐλαβικὰ Τὴν πλησιάζουν γιὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν δεξιὰ Της. Ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ Της σκορπίζει δῶρα ἀνταύγειες θεοῦ Φωτός, κύματα Χάριτος καὶ ἀνακαινίσεως, μυστικὰ βιώματα, ἱερὲς κλήσεις, λογισμοὺς ἐπιστροφῆς.

Στὴν Χάρη Της σπεύδουμε στὸν Ναὸ νὰ Τὴν τιμήσουμε.

Ἀτενίζοντας τὴν εἰκόνα τῆς Ἑορτῆς Τὴν παρακαλοῦμε:

«Ἀξίωσέ μας, Κυρία Θεοτόκε, νὰ εἰσοδεύσουμε στὴν μετάνοια, στὴν ταπείνωση, στὴν συγχώρηση, στὴν ὑπακοή, στὴν ἀγάπη, στὴν ὀλοκληρωτικὴ

παράδοση του ἑαυτοῦ μας καὶ τῶν δικῶν μας στὰ χέρια τοῦ Υἱοῦ Σου.

Εὐλόγησε τὶς ταλαιπωρημένες ψυχές τῶν σύγχρονων παιδιῶν καὶ τῶν νέων, ποὺ πρὶν νὰ καταλάβουν τὸν ἑαυτό τους τραυματίζονται ἀπὸ τὴν ἀμαρτία.

Δῶσε νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ ἀγαπήσουν τὴν πνευματικὴ ζωή, χάρισε βιώματα, γέννησε κλήσεις, δῶσε ἐλπίδα.

Γιατί, Ἐσὺ μόνη δύνασαι, “τῇ μητρικῇ Σου παρρησία χρωμένη”, νὰ γίνεις “ἡ ἀκαταίσχυντος προστασία καὶ ἀμετάθετος μεσιτεία τῶν Χριστιανῶν”, ἢ “Κυρία πάντων ἡμῶν”.

(*) Περιοδ. «Ἡ Δράση μας», ἀριθμ. τεύχους 573 / Νοέμβριος 2019, σελ. 340-342. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Δὲν πρέπει νὰ διερωτᾶται καὶ νὰ ἀμφιβάλλει ὁ πιστὸς πῶς ἡ Παναγία στὴν ἡλικία τῶν 3 ἐτῶν μπόρεσε νὰ ἀποχωρίσει χωρὶς δυσκολία τοὺς γονεῖς της. • Διαβάζουμε στοὺς Βίους μεγάλων Ἁγίων, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν παιδικὴ τους ἡλικία τοὺς ἔδινε πλούσια τὴν Χάρι Του, ἐπειδὴ ἀκριβῶς προγνώριζε τὴν ἐξαιρετικὴ προαίρεση καὶ τὴν θαυμαστὴ πνευματικὴ ἐξελιξή τους. • Τέτοιοι ἦταν ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ποὺ ὡς βρέφος δὲν θήλαζε Τετάρτη καὶ Παρασκευή· ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ ἐπονομαζόμενος «ἡγιασμένος», ποὺ ἀναχώρησε γιὰ τὴν ἔρημο σὲ παιδικὴ ἡλικία· ἀκόμη μεγαλύτερος ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος «ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ» (Λουκ. α' 15· βλ. καὶ 41), κορυφαία δὲ ὄλων ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

2. Βλ. Ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, § 7 στό: Νικολάου Καβάσιλα, Ἡ Θεομήτωρ (Τρεῖς Θεομητορικὲς Ὁμιλίαι), κείμεν. - μετάφρ. - εἰσαγ. - σχολ.: Π. Νέλλα, Σειρά: «Ἐπὶ τὰς πηγὰς» (Ἐκλεκτὰ Πατερικὰ Κείμενα), Αποστολικὴ Διακονία, Ἀθήνα 1995⁴, σελ. 146-148.

3. Δοξαστικὸ Λιτῆς «Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος», καὶ Στιχηρὸ Προσόμοιο Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, «Τῶν Ἁγίων εἰς Ἄγια».